

който е вложенъ въ тѣхъ. Само при това положение можемъ да станемъ безсмъртни. Това е желанието на Бога. Затова, именно, Той изпраща гении, велики хора, велики Учители въ свѣта, които да работятъ за обединението на човѣчеството. Кои сѫ гениите на човѣчеството? Който може да направи живота си красивъ, той е гений; който носи великата Истина въ себе си, той е гений; който носи великата Любовь въ себе си и може да я предаде на хората, той е гений; който носи великата наука въ себе си, той е гений. Въ тази наука влизатъ три важни елемента: любовъта, мѫдростъта и истината. Любовъ безъ вѣра не може. Значи, любовъта ще се постави като основа на живота, а вѣрата ще бѫде единъ отъ съставните елементи на тази основа. Защо любовъта се взима за основа на живота? Защото тя носи безсмъртието, а безсмъртието е законъ на вѣчното обновяване. По обновяването, по подмладяването на клетките сѫ писали разни автори, на различни езици. Клетките, които съставляватъ човѣшкия организъмъ, сами по себе си, сѫ безсмъртни. Обаче, когато смъртъта дохожда за човѣка, причината за това е, че той влиза въ разрѣзъ съ Божествения организъмъ, съ Божественото въ самия човѣкъ, вследствие на което го детрониратъ, т. е. свалятъ отъ власть. При това детрониране, организъмът на човѣка се разрушава, клетките се разпръсватъ изъ пространството, а душата му отива при своя Създатель, да даде отчетъ, защо е напуснала тѣлото преждевременно, защо не е завършила работата си на земята.

Питамъ: Знаете ли, колко години трѣбва да живѣе човѣкъ на земята? Той трѣбва да живѣе 120 години. При сегашните условия на живота, когато нѣкой умре на 60 годишна възрастъ, държать го извѣнь земята още 60 години, и следъ това отива при Бога, да даде отчетъ за дѣлата си. Презъ тѣзи 60 години той работи между хората, и когато стане на 120 години, тогава се явява на аудиенция при Бога. Той ще му каже: Добре дошълъ, синко! Ти дойде преждевременно тукъ, безъ да свършишъ работата си на земята.

Казвате: Кой ще ни гледа цѣли 120 години на земята? Като задавате този въпросъ, вие мязате на Арахангелъ Михаилъ, който запиталъ Бога, защо му дава длъжността да взима душите на хората, и по този начинъ да си навлѣче умразата имъ? Богъ му казалъ: „Ти не мисли за това. Слѣзъ на земята да вземешъ първата душа, да видишъ,